



10

DISSERTATIO
INAUGURALIS MEDICA
SISTENS
CASUM PARTICULARREM
DE
ASTHMATE
RHEUMATICO

QUAM
FAVENTE DEO OPTIMO MAXIMO
EX
AUCTORITATE ET CONSENSU
INCLYTÆ
FACULTATIS MEDICÆ
IN ACADEMIA REGIA DUISBURGENSI
PRO GRADU DOCTORIS
ERUDITORUM EXAMINI
SUBMITTIT
JOHANN. GEORG. STUNTZ
ROTHENBURGA AD FULDAM HASSUS
AD DIEM SEPTEMB. MDCCCLXIV.
H. L. Q. S.

DUISBURGI AD RHENUM
TYPIS FRANC. ADOLPH. BENTHON, ACAD. TYPOGR.

**CELSISSIMO, ILLUSTRISSIMO
S. R. I. COMITI AC DOMINO
DOMINO
JOHANN. CHRISTIAN.
COMITI
DE SOLMS ET TECKLENBURG
DOMINO HÆREDITARIO DOMINATUS
BARUTHENSIS,
DOMINO DE MUNTZENBERG, WILDEN-
FELSÆ, SONNEWALDÆ, RUDEL-
HEMII, LAUBACI ET POUCH
ETC. ETC.
PARVULAM HANC DISSERTATIONEM
MEDICAM
TANQUAM SIGNUM HUMILLIMÆ GRATITU-
DINIS, OB CLEMENTIAM OLIM SINGU-
LAREM AUCTORI COLLATAM
ANIMO DEVOTO**

D. D. D.
Celsitudinis vestræ

Servus humillimus
JOH. GEORG. STUNTZ.



DISSERTATIO
MEDICA INAUGURALIS
DE
ASTHMATE RHEUMATICO.



§. I.

um animus mihi est de morbo quodam,
pulmones nostros affligente, aliquid in
medium proferre; necesse quidem es-
set de pulmonum structura & reliquis
horum proprietatibus hic aliquid præ-
mittere; ast dum omnes Anatomici & Physiologi tam
ample de nobili hac corporis nostri parte scriperunt,
superfluum videtur, quæ omnibus litteratis nota sunt,

A 3

iis

iis iterum demonstrare. Accedo igitur ad rem mihi propositam, equidem eo cius, quoniam negotia mea domestica amplitudinem scribendi prohibent.

§. II.

Quoniam pulmones tam hominibus quam brutis eum in finem a rerum omnium maximo Creatore tanquam folliculi dati sunt, ut sanguis corporis nostri harum ope refrigeretur, quippe qui in statu hominis sano intra corpus & circa ejus peripheriam contentus semper calidioris naturæ est ac aër exterior, quem inspiramus; quapropter etiam sanguis ex corde totoque corpore & omnibus ejus partibus ad ultimas extremitates usque omnis & continuo ad pulmones & per eos celeriter fertur; nam certum est, neque hominem neque animal sanum permanere posse in aëre calidiore quam est sanguis, aut in aëre eundem gradum caloris cum sanguine ipso habente. Morrem quodlibet subiectum rebus sic se habentibus subire tunc propter nimium calorem necesse esset; affictu enim globulorum sanguinis perpetuo circulatio sanguinis quovis momento augmentatur, ac ipse sanguis, simul ac hoc fieret, putridam induere naturam deberet. Celeberrimi BOER-HAAVII cum cane institutum experimentum, qui in camera illa quæ a coctoribus aut depuratoribus sacchari siccandi gratia in usum vocatur, certum nos facit,

facit, excedentem gradum æstus sanguinem corrumpere, ac omnia animalia vita sua citissime privare. Videatur hac de re Pars I, illius Polyhistoris Chemicæ. Nam si secundum Thermometron accuratissimi artificis *Fahrenheit* aut *Prinz* calorem hominis sani examinamus, iste caloris gradus haud 92. aut 94. gradus excedere debet, si aliter, a Doctoribus practicis annotatum, nihil certius esse, hominem acutissimo quodam laborare morbo, massamque sanguineam corruptam putrefactamque esse. Sed alia adhuc desiderantur, ut pulmones officio suo utiliter fungantur.

§. III.

Aër neutiquam debet esse vetus, id est in eodem loco aut vase clauso sine renovatione diu stagnans & conclusus, sed recens aër requiritur, immo quo recentior eo melior. Calor enim non modo naturalis sanguinis nostri pârvam eam aëris quem simul inspiramus partem nimis calefaccret. Quodsi enim, uti ab aliis observatum & experimentis stabilitum, est consideramus 17. aut 18. cubicos pollices aëris singulis inspirationibus in pulmones duci, simulque magnam sanguinis molem omni momento ad pulmonem de novo advectum, facile intelligitur, parvam eam aëris portionem, nisi renovaretur, citato calefieri debere. Sed etiam, si aër vetus in uno permanet loco & inclusus est, nec a recenti reno-

va-

vatur, aér iste corrumpi, putrefieri, ad vitam sustineadām ineptus reddi solet, ac propterea summe anxios nos reddit, respiratio difficilis evadit, æstus sanguinis augmentatur, equidem eo major quo maior aëris corruptio est, unde etiam in sanguine nostro similis corruptio fit, quæ accedente æstu febri li tum augmentatur. Tegatur e. gr. homo tegumentis lecto inservientibus, ita ut tota facies teat sit, respirationem certe maxime difficultem & anxiam immo vix tolerabilem & suffocationi proxime accidentem inveniet, ex quo itaque patet aërem includum & a circulatione privatum pulmonibus minime convenire.

§. IV.

Ut pulmones incolumitate fruantur præter cætera jam allegata requisita, aér etiam debet esse siccus, eum nempe in finem ut exhalationes corporis accipiendi, ac ut ita loquar absorbendi, & extra corpus deportandi, capax sit dum uti omnibus notum evaporatio sive perspiratio corporis nostri cum vita nostra pari passu ambulat. Ast deficiente illo aëre sicco, perspiratio ista maxime turbatur. Experientia Sanctoriana edoisti sumus homines quotidie quinque Libr. fluidorum perspiracione insensibili amittere, quod in aëre italico ita se habere potest, in nostris regionibus procul dubio minor transpirationis quantitas, sed memorabilis tamen

men & cuius defectus gravissime lacerare potest, producitur. Observamus enim præprimis hyemali tempore vapores ex pulmonibus provenientes exhalari ac in aërem ferri; tenuisque sudor noster de certitudine continua perspirationis nullum nobis dubium relinquit etiam per cutim fieri, nam si tangas Metallum quoddam digito aut vitrum aut aliud frigidum corpus durum, nonne iste locus quem digito attigisti madidus oculis nostris se præbet? Quodsi autem aër humidior justo est, nostræ exhalationes ab illo recipi aut absorberi non possunt, unde obstrunctiones variæ in cute, gula, pulmonibus, rheumatismi, asthmata, anginæ, aliquæ pectoris morbi oriuntur.

§. V.

Aliud adhuc boni aëris requisitum est ejus puritas, eum nempe in finem, ut illæ corruptæ partes, quæ a sanguine nostro per pulmones & cutem continua serie exeunt ab illo excipi possint. Sanguis noster ex plurima aquæ parte quidem consistit, ast mucilaginosum quoddam fluidum cum oleo mixtum, non minus illi proprium est, & hanc ob causam, secundum præsertim PRINGLII Anglicani Medici celeberrimi observationes, inter omnia nostra fluida quam maxime corruptioni obnoxius est. Aër itaque purus variis morbis resistit, dum contra si ille vaporibus putridis jam resertus

B
est,

est, corruptas nostras exhalationes in se recipere non potest. Unde enim tam varii morbi epidemici, dysenteriae scilicet, scorbutus, febres biliosæ, contagium pestiferum oriuntur. Nonne ex impuritate aëris præprimis originem suam trahunt? Impuritas etiam aëris vasis capillaribus se insinuat, respiratione ad pulmones pervenit & sic per circulationem sanguinis ad ejusmodi mala totum corpus disponit. Quam vana itaque opinio quorundam veterum fuerit, qui ægrotos in hypocaustis calidis recinere & tegumentis variis contra impetum, ut ajebant, aëris in lecto circumdare jubebant, ex antedictis patet.

§. VI.

Tribus antea recensitis, boni ac saluberrimi aëris, requisitis, æstus, humiditas, & putridus foetor opposita pulmonibus infesta sunt variisque morbis primam præbent ansam. Quo magis autem illa incommoda inter se coincidunt, eo majus detrimentum nobis afferunt, etiamsi uni subiecto plus quam alteri noceant: facilis enim & gravius invadunt, quando materiem quandam assimilantem in corpore inveniunt, quo major dispositio naturalis, artas, temperamentum, regio, vitæ genus etc. etc. dictas causas occasioales adjuvant.

§. VII.

§. VII.

Sed ne nimis ampli simus & a scopo nostro recedamus, dum de Asthmate rheumatico dissertationem conscribere constituimus, rem ipsam aggre-
dimur. Asthma a Celeberr. FRID. HOFFMAN-
NO definitur, quod sitla boriofa & impedita admo-
dum respiratio cum ineffabili anxietate & præcor-
diorum angustia juncta, liberam sanguinis per pul-
mones circuitum turbans, a variis causis suborta,
periculi suffocationis haud expers.

§. VIII.

Variæ causæ, uti allegatus autor loquitur, va-
ria genera asthmatum producunt; transitive inter-
im annotamus hunc morbum præprimis autumno
frequentem esse. Opinamur cum aliis rationem
hac de re in sequentibus inveniri posse. Mucus
bronchiorum antea fluxilis per aëris autumnalis fri-
giditatem compactus, lentescens, bronchia & ves-
iculos pulmonales ita opplet, ut non sint satis capa-
ces ad aërem recipiendum, nisi vi majore per actio-
nem animalem dilatentur. Unde etiam ratio, cur
in asthmate autumnali expectorantia resolventia ma-
gis conducant, quam alia mucilaginosa.

§. IX.

Prima levis asthmatis species a Doctoribus Dy-
spnea vocatur. Subjecta succis plena, corpulenta

B 2

atque

atque pingua huic malo valde obnoxii sunt præprimis si corpus valde commoverint. Causa hujus morbi præprimis in hoc consistere videtur, quoniam difficilis sanguinis per pulmones progressus tunc sit, & nimia vasorum expansio, aëris ingressum sufficientem præpedit. Sed hæc in junioribus haud periculosa, & transitoria est. Ast aliter se habet Dyspnœa in senioribus. Hic respiratio ex sola virium diminutione difficilior sit, cum ad eam per agendam actio viræ requiratur; verum etiam pulmonis ut aliarum partium fibræ rigidiores factæ & minus sequaces motus impedimenta faciunt. Nulla arte hæc incommoda tolli possunt, & humorum viscositas, quæ pulmone magis impleto in alia æstate facile tollitur, hac in æstate non solum istam respuit curationem, sed quod pejus pectoralia laxantia difficiorem inducunt spiritum.

§. X.

Secunda asthmatis species est Asthma pituitosum cum tussi humida ac rejectione materiae pituitosæ viscidæ conjunctum. Ægroti hoc de malo sub quoque corporis situ infestantur. Mucus viscidus abundans vesiculos pulmonales obsidet, majorique & copiosori secretioni feri admitionique pinguedinis ad hoc serum in pulmonibus suam originem debet. Remotiores autem causæ plerumque in digestio-

gestionis stomachicæ vitio, aut in bile depravata inveniuntur.

§. XI.

Tertia asthmatis species a Medicis orthopnæa appellatur, & teste BOERHAAVIO est anhelosa, difficultis, stertens, sola erecta cervice & thorace absolute venga respiratio. Variæ causæ, aer scilicet vitiosus, venenati vapores, causticique acidi vel austeri, paralysis vel spasmus organorum respirationi famularium ut & alii morbi, harum partium functiones destruentes illam producere possunt, musculi etiam pectoris & scapularum vehementer hoc in morbo exagitantur.

§. XII.

Præmissis hisce divisionibus, a SYDENHAMIO aliisque Doctoribus quoad Asthmatis morbum factis, de casu speciali mentionem faciam, ubi æger asthmate quodam rheumatico laboravit, ope autem præ-primis aquæ felteranæ, ab hoc difficiili admodum incommodo liberatus fuit.

Dominus quidam ætatis 44. circiter annorum pleno corporis habitu a teneris fere unguiculis casta secutus, amator venationis, equitationis aliarumque corporis exercitationum, lauto quidem semper sed inordinato vita genere usus, ad aliud officium

civile vocatur ; mutatus conditionis status mutationes negotiorum item inducit. Et ut paucis dicam, vitam antea ambulatoriam nunc cum sedentaria commutare coactus est. Varia incommoda nunc eum vexabant, conquerebatur interdum de coryza, tussi, raucedine, catarrhalibus in pectori affectibus ac respiratione difficiili. Hypochondriacus fere evadet, & infortunia quædam domestica animi sui pathemata magis magisque excitabant. Noctes sine ullo fere somno transibant, appropinquante autem hora circiter quinta aut sexta somnus vigiliam per horæ spatiū exceptit. Conquerebatur de molesta hypochondriorum distensione & multo sudore. Ast post clapsum aliquot tempus, mala augentur, ægerrima respiratio sequitur ita ut ne vix quidem in lecto se continere possit. Ambulat, immo discurrit in hypocastō, januas ac fenestras aperit, ut liberiorem aërem capere possit. Finito aut mitius facto paroxismo autem bono cum appetitu comedit, sed crescente tempore crescunt etiam incommoda allegata, vires languescunt, corpus emaciatur & spirandi facultas tam molesta fit, ut ad minimum corporis motum, dum scalam ascendit aut alvum cum nisu deponere velit, aut paullulum modo in conclavi ambulat, suffocatoria fere compressio pectoris, eum aggrediatur. Nocte quædam æger ab hoc præfocante pectoris affectu & fere in tantam spirandi

di angustiam inducebatur, ut ob totius corporis tremorem, faciem rubicundam, extremorum refrigerationem, lapsumque virium morti appropinquare videretur & vehementissime cruciaretur. Servus illi adsistens hac in critica rerum situatione vi-
trum quoddam aqua frigida plenum offerebat, de qua ægrotus haustus quosdam potans recreabatur. Li-
berior expectoratio sequebatur, minus impediti spiri-
tus erant humidaque corporis evaporatio sequebatur.
Notandum est ægrum nullo morbo chronicō unquam laborasse nec hæmorrhoidibus aut aliis hujusmodi malis obnoxium fuisse; ast ejus pater fluentibus hæ-
morrhoidibus olim laboravit, his autem cessantibus asthmate hydropico correptus fuit, a quo morbo obiit. Nobilis noster ægrotus ad malum istud asth-
maticum propellendum variis sane remediis usus
est. Pectoralia, antasthmatica, immo antihypo-
chondriaca remedia venæctiones in usum vocata
item purgantia ast; omnia frustra. Tandem ego
advocatus ægroto frequentem usum aquarum selte-
ranarum cum regimine commendavi, quod consiliū non sine multo levamine secutus est, suasi illi
porro, ut a cena vel prorsus abstineret, nec ulla
cerevisia sed vino cum tribus partibus istius aquæ
mixto uteretur. Exercitia corporis ambulando equi-
tando, vehendo strenue commendavi, ac ut leve
prandium plerumque ex jusculis & leguminibus fa-
cile

cile concoquendis semper sumat suasi, carnem haud quidem interdixi, ast parum tantummodo de hac sumere illi concessi. Pro medicamentis quotidianis usus est Elixir. Bals. Hoffmanni ita præparato. Rx Cort. Aur. recent. Unc. j. Extr. Gent. rubr. Cent min. Card. Bened. Cascar. aquos. Salis Tari-
tari à Dr. jj. digerantur omnia cum vini Malvati-
ci Libr. j. & paucis guttis olei de Cedro. Colentur
denturque semper ante & post prandium 6o. gut-
tæ cum vino. Pro scopo derivativo- & laxante au-
tem usus est sequenti remedio. Rx Rhei electi
Unc. jj. Sal. Absynth. Dr. j. Cort. aurant. recen-
tium Unc. Sem. Nuc. Moschat. Rasp. Scr. jj. Coc-
cionellæ Dr. Sem. infundantur species cum duabus
libris vini Hispanici, colentur & sumantur de hoc
Elixirio tria aut quatuor cochlearia bis per septima-
nam vacuo ventriculo. Pediluvia quoque ordinavi
immo interdum illi clyisma domesticum applicari
curavi, quibus per 2. mensium spatium usus tan-
dem patiens restitutus fuit.

§. XIII.

Vidimus ex substrato casu dictum illud HIPPO-
CRATIS confirmatum, dum ait, multi morbi fiunt
quando cibus superat laborem. Patiens noster vita
ambulatoria peregrinationibus, & laetissima mensa
antea

antea semper utebatur, inopinato autem hoc vitæ genus cum sedentaria commutare cogebatur, ast nihilo minus potus ac cibi ut antea in eadem utebatur quantitate. Quid inde aliter quam ut hac ratione nimia feri & muci impurioris copia in corpore generaretur sequi poterat? Et quoniam in tali vitæ genere vis digestiva nimium patitut ac languet, necesse est, ut cruditates in primis viis accumulentur, unde flatulentia quæ affectus catharrhales & asthmaticos augent. Ratio itaque in promptu est, cur ægroto parciori & melius digerendo cibo exercitioque corporis frequenti uti suasi. Nihil certe melius est teste experientia, quam vespertino tempore aut nullo aut levissimo vietu etiam in statu fano frui. Præprimis carnosa vesperi comesta difficilioris digestionis ac concoctionis sunt præ leguminibus: nam anxietates, orgasmum sanguinis producunt, quapropter etiam robustus vespri hujusmodi cibi, usus, aut plane non, præfertim, si cena sero sumpta est, dormire aut inquiete jactando se in lecto maximam noctis partem insomniis consumere solet; patet itaque cur ægroto nostro a coena desistere suaserim. Laxantia eum in finem præscripsi, ut lentos humores ac viscidos ex intestinorum canali repurgarem, quoniam autem unus & ejusdem remedii quotidiana assumptio tandem in consuetudinem abit, ut nullius fere efficacitæ sit

C

laxans,

laxans, etiam vinum medicatum, ex herbis Card.
 Bened. Comis Absynthii, Cost. hort. cort. Citr.
 Agarico, fol. sennæ, rheoque componi & pro hoc
 scopo dari curavi. Et quoniam clysmatum usus
 ad derivandum materiam peccantem maximi sunt
 usus, dum sine ulla defatigatione corporis institui
 possunt tepidaque pediluvia haud minoris effectus
 revulsorii sunt, ratio patet, cur ægroto horum usum
 commendaverim. Aquæ simplicis usus, uti in om-
 nibus anxietatibus, in syncope aliisque ex defectu
 spirituum provenientibus morbis mitigationem pro-
 creat, sic etiam hoc in casu ægroto nostro auxi-
 lium attulisse necesse fuit. Fluiditas hujus medi-
 camenti naturalis minima corporum nostrorum va-
 sa penetrat, solvit mucosum statum seri nostri, ita
 ut eo melius depravata materia ex vasis transpira-
 toriis exire possit; Quid autem melius in anxietati-
 bus quam restauratio læsæ perspirationis. Dum
 itaque aqua simplex magni ejusmodi usus sit, du-
 ras, tensas, strictasque partium solidarum fibras emol-
 lit, acres salsosque humores diluit ac temperat,
 neque minus ad lentes humores incidentes, ob-
 structosque vasorum porulos recludendos prodest,
 ita ut hac via omnes ac singulæ corporis excretio-
 nes imminutæ, pristinæ integratæ restituantur.
 Quid non de aqua fontis mineralis felterani ex-
 spectandum est? Nimis me effunderem si de vir-
 cuti-

tutibus fontis hujus latius differere vellem, provoco itaque ad FRID: HOFFMANN. in operibus suis Tom. V. p. 234. ubi de Elementis & viribus fontis dicti agit, cui brevibus adhuc appono, me in praxi mea nullum fere lenius ac suavius medicamentum diureticum præ hocce noscere, quod & maxima in hypochondriaco & hysterico affetu semper praestitisse afferere possum.

THESES.

I.

Corpus animale adultum interdum centenarum aliquot librarum vix minimum granulum fabuli pondere æquavit in spermate.

II.

Sunt ergo corporis animalis minima eaque stupenda initia.

III.

Liquor Amnii pro nutritione fœtus in utero est ineptissimus humor contra Heisterum aliosque.

IV.

Non dantur glandulæ miliares.

C 2

V.

V.

Ergo & valvulae elevatiles ductuum harum
glandularum sunt imaginariae.

VI.

Diæta Mosaica est omnium pessima.

VII.

Evangelica vero est omnium optima diæta.

VIII.

Gallorum enemata ex vino & herbis aro-
maticis concinnata in passione Iliaca inter-
dum sunt exquisitissima remedia.

IX.

Fundamentum curationis hydropicorum
non consistit in evacuatione aquarum.

X.

In quibusdam oculorum morbis Nihil est
optima medicina.



Etiam in oculis dicitur quod non
medicamenta facilius queant.

¶ **Quesitum** **herbarium** **est** **conspicuum**.

Angelica **vero** **est** **omnium** **erigentium**

Galathaea **et** **alii** **est** **conspicuum**.

Medicis **concomitata** **in** **proposito** **est**
dum **hunc** **Exquisitissima** **remedium**.

Constituta **est** **in** **modis** **varius**.

Constituta **est** **in** **modis** **varius**.

In **quibusdam** **oculorum** **medicamentis**
optima **medicina**.

153510

(X2311017)

12





B.I.G.



DISSE¹²TATIO
INAUGURALIS MEDICA
SISTENS
CASUM PARTICULARREM
DE
ASTHMATE
RHEUMATICO

QUAM
FAVENTE DEO OPTIMO MAXIMO
EX
AUCTORITATE ET CONSENSU
INCLYTÆ
FACULTATIS MEDICÆ
IN ACADEMIA REGIA DUISBURGENSI
PRO GRADU DOCTORIS
ERUDITORUM EXAMINI
SUBMITTIT

JOHANN. GEORG. STUNTZ
ROTHENBURGA AD FULDAM HASSUS
AD DIEM SEPTEMB. MDCCXLIV.
H. L. Q. S.

DUISBURGI AD RHENUM
TYPIS FRANC. ADOLPH. BENTHON, ACAD. TYPOGR.